

Четири вида диагностираща информация, взети заедно, образуват набора от средства, необходими за оперативното управление на дейността на всяка бизнес организация. В дългосрочен план за определяне на перспективите и стратегията в развитието допълнително е нужна и друга информация - информация за бизнес средата - клиентите, пазарите, новостите в технологиите, техниката и организацията на дейността, за световните финансови потоци, промените в световната икономика като цяло. Значителна част от тази информация се осигурява и понастоящем, но тя се оказва недостатъчна най-вече поради остарелите концепции, на които се основава структурирането и организирането на данните. Това е и един от главните мотиви, с които се обосновава нуждата от разработването на нови концепции за потребностите. Върху тяхната основа трябва да се изградят системите за осигуряване на вътрешната и външната за фирмата информация. При това трябва да се отчита и обстоятелството, че различните дейности и съответните управленски звена във фирмите се нуждаят от организиране на информацията така, че тя да отчита и техните специфични потребности.

Принципно същите изисквания и задачи за концептуални промени стоят и пред съдържанието на информацията, от която се нуждаят всички институции, осъществяващи някаква социална дейност. Няколко примера. За успешно управление на здравната система е нужна информация не само за здравния статус на населението, болестите и раз-

ходите за лечение. Не по-малко важна е информацията за отношението и поведението на хората към собственото им здраве - информация за това какво правят и какво не правят, за да се разболяват. В съществуващата информационна система такава информация се събира спорадично и много рядко. А тя със сигурност ще се окаже много по-важна за действени ефективни управленски решения. И със сигурност разходите за профилактиката ще се окажат далеч по-малко отколкото за лечението. Същото важи и за взаимоотношенията между медицинските работници и пациентите, за качеството на предлаганите медицински услуги, за корупционните практики и други. Въпрос на промяна в концепцията за информационното осигуряване е кога, колко и как да се събира и систематизира такава информация.

Не е по-различно положението и с обслужването на науката. Подобрене от използването на новите информационни технологии има, но то отново засяга оперативните дейности и почти не е променило управленските технологии в този сектор. Политиката днес е да се разширява и динамизира с бързи темпове производството на нови знания и ускореното им внедряване в практиката. Последното става под формата на технически, технологични, социални и други иновации. Със сигурност най-важният фактор тук ще се окаже контролът върху показателите за продуктивността на труда на учените. Но такива показатели сега или изобщо липсват, или, доколкото ги има, са чисто формални и „нера-